

Dwerg Nul eeuw het uit!

Dwerg Nul eeuwt het uit!

Uitgeverij Tobi Vroegh

© 2013 Theo Terwisscha van Scheltinga

ISBN 978-90-78761-34-1

Omslagontwerp en binnenwerk: Zoran Kuzmić

Tekeningen: Theo Terwisscha van Scheltinga

Theo Tenwisscha van Scheltinga

DWerg Nul
eeuwt het uit!

spreekje voor volwassenen

Amsterdam, 2013

Inhoudsopgave

<i>Voorwoord</i>	7
<i>Proloog: Over hoe het kwam en hoe het nou verder moet...</i>	9
<i>Over nieuwe kansen en je weet maar nooit...</i>	12
<i>Over gecellig bezig zijn</i>	13
<i>Stigmaticus Magnificus</i>	14
<i>Op weg met het wonderbaar vervoer</i>	17
<i>In de richting</i>	18
<i>Over waandachtig luisteren</i>	20
<i>Over gedoseerd slapen</i>	22
<i>Opgenomen en de groep</i>	23
<i>Liefde op het eerste gezicht</i>	26
<i>Op vrije voeten</i>	30
<i>Schuilpraats</i>	32
<i>Nieuw goed, al goed</i>	35
<i>Over drangmatig bezig zijn</i>	37
<i>Over slagroomservice</i>	39
<i>Over voornamen wensen</i>	40
<i>Over het trouwverwerkingsproces</i>	41
<i>Over kleine leegtes</i>	43
<i>Achter gesloten deuren</i>	44
<i>Van wan tot hoop</i>	47
<i>Over tovenaarsmagie</i>	48
<i>Over de kunst van het verdwijnen</i>	48
<i>Van een berg emoties naar een tranendal</i>	48
<i>Over drakenmagie</i>	49
<i>Over elfenmagie</i>	50
<i>Over spokenmagie</i>	50
<i>Over dolemensies</i>	50
<i>Bij benadering</i>	52
<i>In het hart gedraakt</i>	52
<i>Over weerzienwekkende voorvallen</i>	54
<i>Een wens die uitkomt</i>	55
<i>Over feestachtig veel geluk</i>	55
<i>Terug naar de gemeenschap</i>	56
<i>Over twee-dimensionaliteit</i>	59
<i>Epiloog: Over reïntegriteit</i>	62
<i>Verklarende woordenlijst</i>	64

Voorwoord

***Beter één zoen op je wang
Dan tien pillen in je maag***

*Soms doen de mensen om je heen je ergens aan denken.
Een karaktertrekje.
De lijnen in het gezicht.
De lichaamshouding.
De manier van doen.
Soms heeft iemand ...
Iets elfigs,
Iets dwergachtigs,
Iets geestigs,
Iets drakerigs,
Iets toverachtigs.
Dit verhaal gaat over de wereld zoals wij die kennen in
een fantasiesfeer.
Over de werelden die voor ons verborgen blijven weet
ik helaas te weinig om
daar een goed verhaal over te schrijven.
Wel weet ik dat natuurvolkeren en andere wezens en
levensvormen naar
mijn idee veel zuiverder zijn dan de gemiddelde wes-
terse mens, waar ik een van ben.*

Proloog

Over hoe het kwam en hoe het nou verder moet...

Ergens in een grote leegte van een van de vergeten dimensies van de aarde leefde dwerg Nul. Hij was daar al heel lang. Hoe lang wist niemand, ook dwerg Nul niet. Hij was zijn gevoel voor tijd al eeuwen geleden kwijt geraakt. Het kon de dwerg ook niet meer zoveel schelen. De hoop ooit nog eens uit de leegte vandaan te komen had hij al min of meer opgegeven. Hij zat hier al zo lang opgesloten dat hij niet meer keek op een eeuw meer of minder.

Hij dacht nog vaak aan hoe hij hier terecht was gekomen. Hij was jaren heimelijk verliefd geweest op een prinsesje. Het was hem gelukt vrienden met haar te worden. Maar op het moment dat hij zijn liefde voor haar openbaarde en haar wilde zoenen, had ze dit beleefd maar beslist geweigerd. De dwerg was hierop zo boos geworden dat hij had geroepen: 'Jij trut, je zou nog liever een kikker zoenen dan iemand die echt van je houdt!'. Op haar beurt was het prinsesje daar zo kwaad van geworden dat ze de tuin in was gelopen en de eerste de beste kikker die ze tegenkwam vol op de mond had gepakt. Toen de kikker ook nog een betoverde prins bleek te zijn, kon dwerg Nul het helemaal wel schudden. Tot overmaat van ramp had hij met dit alles de woede gewekt van de heks Afgunda.

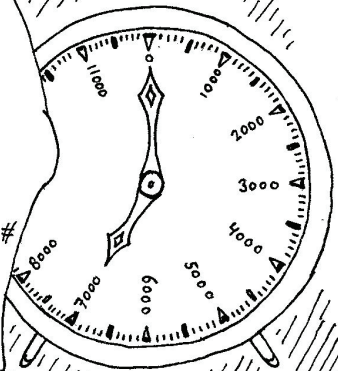
Zij was degene die de prins in een kikker had veranderd. Nadat deze betovering was verbroken, was ze zo kwaad geworden dat ze de dwerg naar de grote leegte in een vergeten dimensie had verbannen. Een romantische versie van dit verhaal wordt nog steeds verteld, maar de rol van de dwerg is allang geleden in vergetelheid geraakt.

Sindsdien zat de dwerg helemaal alleen in de grote leegte. Zijn enige bezit was een wekker die alleen eeuwen aangaf en een bordje met een spreuk erop: 'Eeuwig duurt het langst'.

Je zou denken dat de dwerg de heks hierom zou haten, maar dat was niet zo. Lang geleden was hij daar mee opgehouden. Hij vond haten niet leuk, het verteerde je hart had hij ontdekt.

EEUWIG
DUURT
HET
LANGST

Dus probeerde hij maar blij te zijn, wat hem soms aardig lukte. Alhoewel het een uitzichtloze situatie was waarin hij zich bevond. Toch had hij nog één kans...

Eén keer in de honderd jaar mocht Nul terug naar de bewoonde wereld. Dan kreeg hij een etmaal de kans de bezwering te verbreken die hem in de grote leegte opgesloten hield. Er waren al heel wat kansen voorbijgegaan, maar helaas was geen van zijn pogingen zich te bevrijden gelukt. Hij zat nog steeds in de grote leegte. Toch had hij al heel wat over toveren en bezweringen geleerd. Wat hij moest doen teneinde deze bezwering te verbreken wist hij werkelijk niet. Hij had geen idee. De dwerg wist niet of hij nog wel een nieuwe kans wilde hebben. Hij durfde er haast niet meer op te hopen dat hij hier ooit nog uit zou komen. Het deed alleen maar pijn als zijn kans weer op een teleurstelling uitdraaide.

